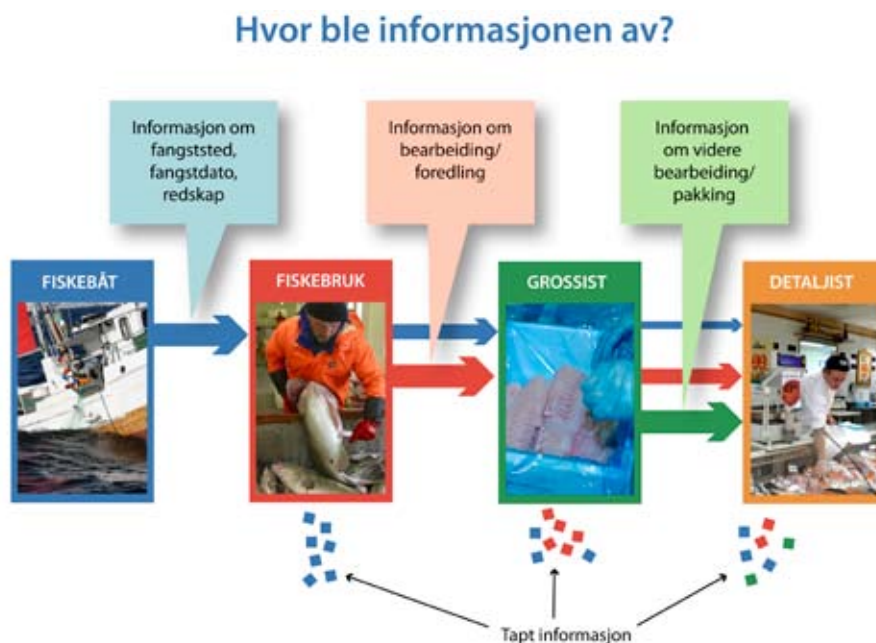

Samarbeid er viktig for å kunne spore fisken fra fiskebåt til butikk. Noen av gevinstene bedriftene kan oppnå ved sporing av fisken, er bedre kontroll på historikken på fisken gjennom verdikjeden og mer effektiv logistikk. Butikken kan få lettere tilgang på ønsket informasjon om fisken, som for eksempel fangstområde, fangstdato, holdbarhetsdato, redskap og bearbeiding. Dette er informasjon som allerede fins hos bedriftene i en verdikjede.

Sporing krever samarbeid

Samarbeid er viktig for å kunne spore fisken fra fiskebåt til butikk. Noen av gevinstene bedriftene kan oppnå ved sporing av fisken, er bedre kontroll på historikken på fisken gjennom verdikjeden og mer effektiv logistikk. Butikken kan få lettere tilgang på ønsket informasjon om fisken, som for eksempel fangstområde, fangstdato, holdbarhetsdato, redskap og bearbeiding. Dette er informasjon som allerede fins hos bedriftene i en verdikjede.

Informasjonen om fisken vil gå tapt underveis, dersom ikke alle bedriftene i en verdikjede gjør sin del av jobben, med å

sikre at nødvendig informasjon blir overført til den neste bedriften i kjeden.

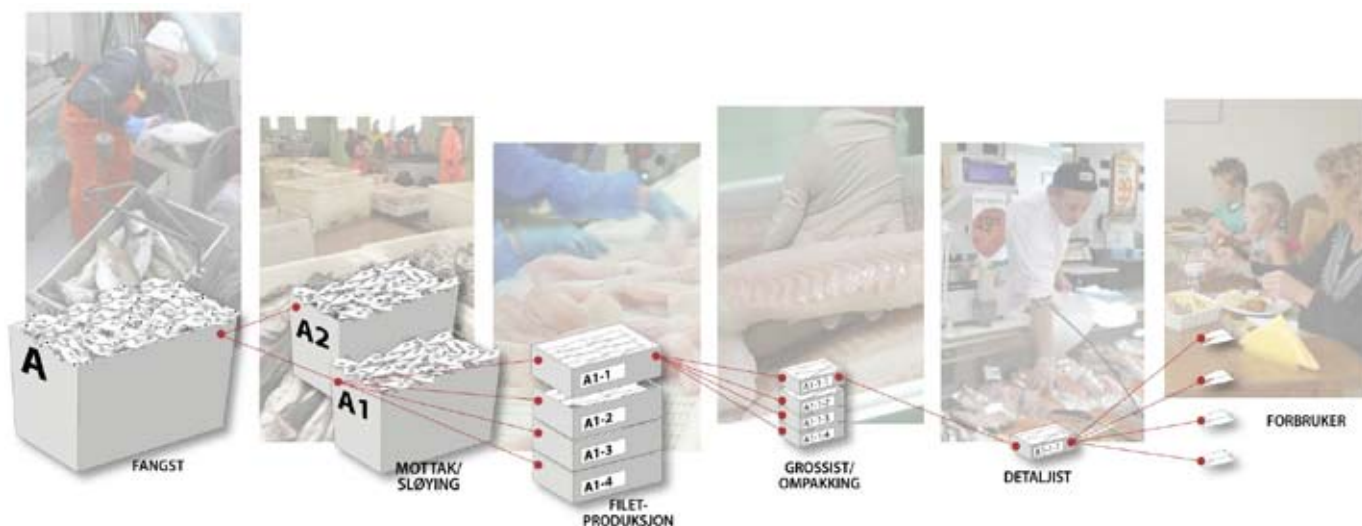
Nye merkekrav

Fra 1. januar 2010 kommer det nye merkekrav. Fiskeri- og kystdepartementet har sagt at ett av de nye kravene er at fersk villfanget fisk som selges til norske forbrukere, skal merkes med fangstdato. For å gi forbrukere informasjon om fangstdatoen, må denne informasjonen følge fisken gjennom hele verdikjeden fra fiskebåt til butikk. Det er i dag ikke klart hvordan de andre merkekravene vil bli.

Er næringen klar?

I et pågående prosjekt ble det undersøkt om det er mulig å spore fersk fisk solgt fra en betjent ferskvarerisk tilbake til fiskebåter.

Prosjektet viser at det i dag ikke er mulig å spore fisken fra en betjent ferskvarerisk tilbake til fiskebåter. Hos både fiske-mottaket, grossisten og butikken forsvant informasjonen internt i bedriftene pga. splittinger og blandinger av fisken. Det ble ikke registrert hvilken fisk som ble blandet sammen eller splittet opp. Det var derfor ikke mulig å finne tilbake informasjonen om fisken i ettertid.

Utfordringer

En del utfordringer både for fiskemottaket, grossisten og butikken må løses før det er mulig å spore fisken fra fiskebåt til butikk, som vist i figuren nedenfor.

Hos både fiskemottaket og grossisten forsvant informasjonen om fisken ved ompal-
letering av fiskekasser. For å unngå tap av informasjon, må fiskemottaket og grossisten dokumentere for eksempel at fisk pakket i kasse A kom fra kassene B, C og D. De unike numrene gjør at det er mulig å koble ny informasjon til fisken.

Hos butikken forsvant noe av informasjonen om fisken ved lagring og i ferskvaredisken. Informasjonen gikk tapt, fordi fisken ble splittet og blandet uten at det ble dokumentert. Rutinene på internlageret må endres, slik at butikken kan dokumentere at fisken i den betjente ferskvaredisken kommer fra bestemte kasser. I tillegg må rutinene i ferskvaredisken endres slik at det er mulig å koble fisk solgt til forbruker til fisk i ferskvaredisken.

Den største utfordringen for å kunne spore fisk fra fiskebåt til butikk, er å finne gode praktiske løsninger i den daglige driften som bedriftene vil bruke. Hvilken løsning som er den beste for å unngå tap av informasjon om fisken, må undersøkes.

Det har kommet klart frem i prosjektet at det i dag ikke er mulig å spore informasjon om fisken til forbrukeren. Alle bedriftene i en verdikjede må samarbeide for at dette skal kunne skje.

Fakta om prosjektet

Prosjektet utføres på oppdrag av Norske Sjømatbedriftenes Landsforening (NSL), og er finansiert av Innovasjon Norge og Fiskeri- og Havbruksnæringens Forskningsfond (FHF). Øvrige prosjektpartnere er Sunnmøre og Romsdal fiskesalgslag (SUROFI), NaustvikEnghav, Coop Norge, SINTEF fiskeri og havbruk, TraceTracker Innovation ASA, Norges Fiskarlag og Nofima Marked.

Bildetekst